

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fabók András ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Funtig Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 11.M.1023/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.948/2009/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. június 1. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.948/2009/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 11.M.1023/2008/16. számú ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya megszűnésének időpontja 2008. október 13.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 100.000 (egyszázezer) forint és 25.000 (huszonötezer) forint áfa együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes a közszolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 11.M.1023/2008/16. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes közszolgálati jogviszonyát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.607.268 forintot, annak kamatát, és 160.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította rögzítve, hogy az illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes pályázatot nyújtott be P.K.K. által meghirdetett jegyző munkakörre. A Kt. határozatával a képviselő-testület 2008. február 15-ei hatállyal kinevezte a felperest az önkormányzat jegyzőjévé. Ezen határozat szerint a kinevezés határozatlan idejű, hat hónap próbaidő kikötésével. Ezt megelőzően - az alperes polgármestere kérésére - a 2008. február 14-én kelt okiratban a felperes korábbi munkáltatója, a T.P.H. a nála fennállt közszolgálati jogviszonyt áthelyezéssel megszüntette. Az alperes 2008. július 21-én kelt okiratával a felperes közszolgálati jogviszonyát - próbaidő alatt azonnali hatállyal - indokolás nélkül megszüntette. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a Ktv. 11/D. § (1) bekezdése a közszolgálati jogviszony létesítésekor kötelezővé teszi a próbaidő kikötését. A felperes azonban nem az alperessel létesítette a közszolgálati jogviszonyt, az már az előző munkáltatójánál, a

T.P.H.-nál is fennállt, és az alpereshez történt áthelyezéssel továbbfolytatódott. A Ktv. az áthelyezést csak akkor tekinti a közszolgálati jogviszony megszüntetésének, ha a köztisztviselő a Kjt. vagy a hivatásos szolgálati viszonyban állókra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó munkáltatóhoz kerül. A Ktv. 14. § (3) és (4) bekezdései értelmében a törvény hatálya alá tartozó munkáltatótól egy másik, ugyancsak a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatóhoz való áthelyezés esetén a közszolgálati jogviszonyt csak a közszolgálati igazolás, az illetmény, és egyéb járandóságok kiadása szempontjából kell megszűntnek tekinteni, egyebekben az folyamatosan fennáll. A perbeli esetben a felperes az alperessel nem új közszolgálati jogviszonyt létesített, hanem a közszolgálati jogviszonya új, a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatónál folytatódott. Az alpereshez történt kinevezéskor próbaidő nem volt kiköthető, ezen rendelkezés érvénytelen, ezért az alperes - próbaidőre hivatkozással - jogellenesen szüntette meg a felperes közszolgálati jogviszonyát. A bíróság nem értett egyet azon alperesi állásponttal, miszerint a felperes áthelyezése, mint háromoldalú megállapodás nem jött létre az érintettek között. A perben az alperes csatolta azt az okiratot, amelyből megállapítható volt, hogy P. község polgármestere kérte a felperes korábbi munkáltatóját, járuljon hozzá az áthelyezéshez, amelynek a jogviszony megszüntetéséről szóló okirat tartalma szerint a tinnyi polgármester eleget tett. A Ktv. 14. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az áthelyezéshez a köztisztviselő és a két közigazgatási szerv megállapodása szükséges, azonban azt a törvény nem határozza meg, hogy a háromoldalú megállapodásnak egyidejűleg, egy okiratba foglaltan kell megtörténnie. A felek akarata pedig az áthelyezésre irányult. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.948/2009/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, egyebekben megváltoztatta, a felperes teljes keresetét elutasította, és 250.000 forint áfát is tartalmazó együttes első-, és másodfokú perköltség viselésére kötelezte. Az ítélet rendelkezése szerint a felperes köteles 240.000 forint elsőfokú, és 240.000 forint másodfokú eljárási illeték fizetésére is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Ktv. 14. §-ának (2) bekezdése - amely rendelkezés a kinevezés módosítására vonatkozó szabályok között szerepel -, arra ad lehetőséget, hogy a közigazgatási szerv, a köztisztviselő, és egy másik közigazgatási szerv megállapodhasson a köztisztviselőnek a másik közigazgatási szervhez történő végleges áthelyezéséről. Az áthelyezés esetében a közszolgálati jogviszony folyamatossága fennmarad, próbaidő kikötésére nincs lehetőség. A munkaügyi bíróság helyesen állapította meg, hogy a háromoldalú megállapodásnak nem kell feltétlenül egyidejűleg, egy okiratban szerepelnie, azonban az elengedhetetlen feltétel, hogy mindhárom fél kinyilvánítsa a szándékát az áthelyezésre. Az alperes a fellebbezésében alappal hivatkozott arra, hogy a munkaügyi bíróság a rendelkezésre álló

iratokból tévesen következtetett az érintett közigazgatási szervezetnek a felperes áthelyezésére irányuló egyező szándékára. Nem merült fel adat arra, és a felperes maga sem állította, hogy a t.-i polgármester kifejezett nyilatkozatával hozzájárult az áthelyezéshez, ezt a munkaügyi bíróság a közszolgálati igazolás alapján tévesen állapította meg. A rendelkezésre álló adatok alapján nem bizonyított, hogy a felperes jelezte-e a képviselő-testületnek a pályázatában, vagy a pályázata tárgyalásakor az áthelyezésre irányuló szándékát. Személyes meghallgatásakor sem tett előadást arra, hogy áthelyezésre irányuló kérelemmel fordult-e akár P. k. képviselő-testületéhez, akár V.L. polgármesterhez, sőt a jegyzőkönyvben tett felperesi képviselői nyilatkozatból az tűnik ki, hogy szerinte a jegyzők esetében az áthelyezés nem az általános szabályok szerint történik, elég, ha az egyik önkormányzat beleegyezik abba, hogy a jegyző átkerüljön a másik önkormányzathoz, amely átveszi. A felperes az alperesnek nem tett olyan nyilatkozatot, amelyben az áthelyezését kezdeményezte volna. Ilyen szándék semmiféleképpen sem vezethető le abból, hogy a felperes az alpereshez a pályázatát benyújtotta, ugyanis a T.P.H.-nál fennálló közszolgálati jogviszonyt akár áthelyezéssel, akár közös megegyezéssel megszüntethette volna, a végkielégítés szempontjából a jogviszonya minkét esetben folyamatos maradt volna. A képviselő-testület Kt. határozata egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes határozatlan idejű kinevezéssel, és hat hónapos próbaidő kikötésével nyerte el a jegyző munkakört. Kinevezését 2008. február 21-én átvette és aláírta. Azt, hogy nem áthelyezéssel folytatódik az alperesnél a közszolgálati jogviszonya, és miért tartalmaz a kinevezés próbaidőt, a felperes bizonyíthatóan nem sérelmezte sem akkor, sem a közszolgálati jogviszonya fennállása alatt, csupán a próbaidőn belüli megszüntetés után megindított perben. Ez is azt támasztja alá, hogy áthelyezés nem történt, az alperes jogszerűen létesített a felperessel hat hónap próbaidő kikötésével közszolgálati jogviszonyt, és azt jogszerűen szüntette meg a próbaidőn belül. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet "megváltoztatását", és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint az áthelyezés megtörtént, hiszen a korábbi munkáltató, T.K.P.H. áthelyezéssel szüntette meg a jogviszonyt. Az alperes polgármestere kifejezetten így kérte megszüntetni a felperes jogviszonyát, a felperes pedig nem tiltakozott az áthelyezés ellen. Így nyilvánvaló, hogy a szándéka erre irányult, egyébként perbeli adat, hogy a felperes mind az alperesi, mind pedig a t.-i polgármesterrel előzetesen, és a pályázat elnyerése után is részletesen megvitatta a jogviszony megszűnésének körülményeit. Az alperesnél ismerték a felperes korábbi jogviszonya megszüntetésének körülményeit, mégsem tette senki vitássá az alperes illetékesei közül azt, hogy miért szerepel a megszüntető okiraton „áthelyezés”, ha az alperest nem vezette ilyen szándék, tehát a két munkáltató között ellentét nem mutatkozott. A Ktv. 14. §-ának (4) bekezdése nem kívánja meg

kifejezetten az áthelyezésben való megállapodást, elégségesnek tartja azt, hogy a jegyző a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésében állapodjon meg a munkáltatójával arra tekintettel, hogy egy másik munkáltatónál elnyerje a jegyzői munkakörre kiírt pályázatot. Mivel ilyen esetben is az áthelyezés szabályait kell alkalmazni, a felperes kinevezésekor az alperes akkor sem írhatott volna elő próbaidőt, ha a felek nem állapodtak volna meg az áthelyezésről. A felperes az alperessel nem új közszolgálati jogviszonyt létesített, hanem a korábbi közszolgálati jogviszonya új, a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatónál folytatódott, így próbaidő nem volt kiköthető, a kinevezés ezen rendelkezése érvénytelen, ezért az alperes próbaidőre hivatkozással jogellenesen szüntette meg a felperes közszolgálati jogviszonyát. A képviselő-testület tisztában volt azzal, hogy a felperes jogviszonyban áll, és ez ellen nem tiltakozott, ami ugyancsak arra enged következtetni, hogy áthelyezés történt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felperest - pályázatának elfogadását követően - 2008. február 15-ei hatállyal határozatlan időre nevezték ki jegyzőnek az alpereshez hat hónapos próbaidő kikötésével.

Ezt megelőzően az alperes polgármestere, V.L. 2008. február 7-én kelt levelével fordult a köztisztviselő korábbi munkáltatójához, T. polgármesterének hozzájárulását kérte a felperes áthelyezéséhez jegyző munkakörbe. A Ktv. 14. §-ának (2) bekezdése szerint végleges áthelyezés esetén az áthelyező közigazgatási szerv a hozzájárulást csak bizonyos esetekben tagadhatja meg, amelynek feltételei a jelen esetben nem álltak fenn, ezért a t.-i polgármester a megkeresésnek eleget tett. A 2008. február 14-én kelt közszolgálati jogviszonyt megszüntető okirat tartalma is áthelyezésről rendelkezett, amely a polgármester és a felperes részéről is - mint akaratukkal egyező - aláírással került. Egyértelműen megállapítható tehát, hogy a felek szándéka az áthelyezés megvalósulására irányult függetlenül attól, hogy a felperes arra a pályázatában, illetve a meghallgatása során hivatkozott-e. A bíróságok helytállónan állapították meg, hogy a háromoldalú megállapodásnak nem kellett egy okiratban szerepelnie, mindhárom fél szándéka pedig az áthelyezést illetően egyező volt. Ebből következően az jogszerűen valósult meg. Az elsőfokú bíróság helytállónan fejtette ki, hogy a perbeli esetben a felperes az alperesnél nem új jogviszonyt létesített, hanem a korábbi közszolgálati foglalkoztatása folytatódott más, ugyancsak a Ktv. hatálya alá tartozó munkáltatónál. A Ktv. 14. §-ának (3) bekezdése alapján végleges áthelyezés esetén csak a közszolgálati igazolás, valamint a köztisztviselő illetményének és egyéb járandóságainak kiadása szempontjából kell úgy eljárni, mintha a közszolgálati jogviszony megszűnt volna, egyéb esetekre ez a szabályozás nem vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a jogviszony fennállása mellett nem volt alkalmazható a Ktv. 11/B. § (1) bekezdésének próbaidőre

vonatkozó szabálya, a munkáltató ezen kikötése érvénytelen. A felperes közalkalmazotti jogviszonyát az alperes a próbaidőre hivatkozással tehát jogellenesen szüntette meg, amelynek jogkövetkezményeit viselni tartozik [Ktv. 60. § (4) - (7) bekezdés]. A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul. A másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján figyelemmel az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjára is, az állam viseli.

Budapest, 2011. június 1.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hiteléül. Nné tisztviselő